

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő a előfizetési díjak, nyilvterek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számítanak.

Nyilvtér petitsora 50 fillér.

Feloldó szerkesztő:

DÉKÁNY MIHÁLY.

Főszerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

STRAUSZ SÁNDOR.

Az iparfejlesztés.

Népünk általában silány gazdasági helyzete végre is kényszerítette vezető férfainkat, hogy azokat a jövedelmi forrásokat, melyek kibővíthetők, megfelelő eszközökkel növeljék.

A legutóbbi évtizedek tapasztalatai sajnálatosan bebizonyították, hogy a lakosság saját erejéből képtelen a gazdasági helyzetet javítani. Ellenkezőleg, nemhogy helyreállíthatta volna az egyensúlyt, a megélhetési viszonyok egyre rosszabbodtak. Az élet minden nap szükségletének fedezésére szolgáló cikkek hatványozott arányban megrágultak, ellenben a nemzetgazdaság főfoglalkozásai: a földmívelés, az ipar és kereskedelem jövedelmezősége mindinkább csökkent. Amikor a jólét emelésének kérdése oly sürgőssé vált, hogy megoldása elől többé kitérni nem lehetett, a három nemzetgazdasági ág közül csak az iparra lehetett mint kiegészítőre gondolni. A földmíveléstől ugyanis nem várható, hogy a gazdasági helyzetet megkívánt mértékben javítsa, amivel természetesen nem azt akarjuk mondani, hogy a földmívelés, e kiválon fontos ügy keresztülvitelénél számításán kívül esnek. A kereskedelem meg csak hű kísérője a termelésnek, produkálásnak. Helyes, szakavatott kezekbe letéve, automatic megnő az, ha jelentékenyebb lesz a földmívelés és az ipar. Maradt tehát az ipar arra hivatottnak, hogy lendítsen a gazdasági helyzeten. Még pedig legkivált a gyári ipar.

Ezen akar nagy arányokban segíteni a kormány, mely gondoskodik a házi ipar fejlesztéséről is, ellenben a kézi ipart egészen elbocsátja védő szárnyai közül. Ez ugyan nem jelenti még azt, hogy a kézi ipar végőrái ütöltek, azonban minden kétségen felül áll, hogy az új törvényjavaslat csapást mér a kézi iparra. Egyes kézipari foglalkozások teljesen meg fognak szűnni és bele fognak olvadni a gyári iparba, minek következtében sok kismester meg lesz fosztva önnállóságától, mert kénytelen lesz beállni gyári munkásnak.

Lehet a mozzanat erkölcsi tekintetéről vitakozni, anyagi részének kérdése azonban vita tárgyát alig képezheti. Mert nézzük csak, hogy tengődik a sok százezer kismester, mennyi gonddal kell megküzdzeniük, hogy fenttarthassák magukat és családjaikat; keresve sem találunk közöttük olyant, a ki el ne volna adósodva. Az önnállóság egyáltalán kevés szabadság, melynek kedvéért kénytelenek feláldozni kedélyük nyugalmát, vajjon megér-e annyit, hogy utját állhassa az általános jólét emelésének? Megéri-e azt, hogy végre is rákényszerítse kivándorlásra? S jobb-e, ha a tengeren túl áll munkássorba, mint idehaza?

A gyári ipar gyarapítás szükségzerűen nagy munkáskeresletet fog maga után vonni, s nagyon helyes követelni, hogy az

alapítandó gyárak hazai munkásokat foglalkoztassanak. Így aztán az újonnan felállítandó gyárak állami segítyezése nemcsak az ipar felvirágoztatásához, hanem a lapangó munkáskérdés megoldásához fog vezetni, mert remény lévén arra, hogy a munkások tisztességes bérbé fognak jutni, minek következtében vége fog szakadni az örökös bérharcoknak és az Amerikába való kivándorlásnak is.

Igy nézve a tervezetet, az eléggé rózsásan fest. Javulást mindenesetre jelent. Persze még évekig fog eltartani, míg jó hatását érezhetni fogjuk. Addig is a fogyasztó és vevő közönség feladata, még pedig mulhatatlan feladata, hogy támogassa a hazai ipart és csak hazai iparekkekelt vásárolván a fejlesztés átmeneti idejében is tehetsége szerint segítse.

Az utcai fák gondozása.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Becsés lapja folyó évi 12-ik számában fentti cím alatt „Egy nem szépítőegyesületi tag aláírással megjelent közleményre legyen szabad a következőket megjegyezmem:

Orvendek, hogy az igen tisztelt ismeretlen cikkirő ur előkötlem alatt álló egyesület korábbi működésében kifogásolni valót nem talált, de viszont megnyugtathatom az iránt is, hogy a jelenben sem szokott az egyesület oly teljesen ötletszerűen eljárni, mint azt az általam ismeretlenül is nagyra becsült közlemény írja gondolja! Egyesületünknek választmánya, alapszabályai is vannak, sőt tudvalevőleg a nagyközség előjárósága is beleszóll annak ügyeibe és így annak működésében és munkásságában — a cikkirő által tapasztalt ötletszerűség, — nem mindig az én ötletem!

De szóljunk első sorban a dögtetes és hasonló díszes jelzőkkel illetet és azt méltán megérdemlő patakról. — Nos tehát, egyesületünk a patak beboltozása iránt már több ízben tett a községi előjáróságnak előterjesztést, de a patakot ezeitig végleg rendezni nem lehetett, egyszerűen pedig azért, mivel hiányzik az ahhoz szükségelt pénz.

Ami meg az utcák képzését illeti, egyesületünk arról tényleg nem tehet, ha egyes házak az utvonalon belül épülnek, mivel minden ily esetben mi is kifogásoltuk ezt, de eredmény nélkül, mivel az utvonalak meghatározása nem a mi hatáskörünkbe esik. —

Az igen tisztelt cikkirő ur által oly nagy megbotránkozással tapasztalt, lenyakozott és leskalpolt fákat illetőleg, melyek érdekében a megrémülés hangján felszólalni tartotta szükségesnek, mindenekelőtt kérem a közlemény íróját, sziveskedjék Grácza, Nagykanizsára, vagy bárhová elfáradni, hol pedig a »Szépítő-Egyesület« hangzatos el-

nevezését méltóan megérdemlő és viselő hasoncélú egyesületek léteznek és ott ugyancsak azt fogja tapasztalni, hogy a fákat annak rendje és módja szerint szintén nyelik. Nyelik pedig még jobban, mint nálunk és nyelik ugyanazon oknál fogva, hogy t. i. a fasorok egyenletesek, szabályosak legyenek, hogy a túlterős lombsátor ne érje el a házakat, hogy ne sötétítse el az ablakokat. Nyelik a fákat felül, hogy szíjjel menjenek, nyelik alul, hogy a lefelé néző és lógó ágak ne akadályozzák a forgalmat.

A fák nyesése nem az én privát passzióm, eliheti az igen tisztelt cikkirő ur, hogy nekem nem okoz különös élvezet a fákat lenyakoztatni, de azt hiszem, (ha a közlemény írója szerint nem is sokat) valamit mégis értek e dologhoz és meg vagyok győződve arról, hogy jól és helyesen cselekszem, minek legjobb bizonyítéka, hogy a nyesés következtében eddig egy fa sem ment tönkre és hogy az összes ták szépen, jól és szabályosan fejlődnek.

A temelői utat szégyelző hársfákat illetőleg megnyugtathatom a cikkirőt, hogy azok érdekében nem lesz alkalma felszólalni, azok nőhetnek nyessél nélkül szabadon, mivel ott utjukban nem áll semmi.

Felmenti az igen tisztelt és az ismeretlenség homályában levő közlemény író ur azt is, hogy szeretne a metszést illetőleg némi utbaigazítással szolgálni. Sajnálom, hogy ezideig nem vettem szakszerű tanácsait, de még nem késő, én ugyan már öreg ember vagyok, de ahhoz értőnek utbaigazítását mindenkor szívesen veszem és meghallgatom.

De azt az egyet igazán csodálom, hogy a cikkirő, ki állítása szerint már 5—6 éve van helyben és a szép iránt oly nagyon érdeklődik, miért nem tagja még az egyesületnek. — Igaz ugyan, hogy könnyebb bírálni, mint alkotni, de ha az illetőnek oly nagy érdekében van városunk szépítése, helyesebben tette volna, ha utólagos hírlapi támadások helyett, már előzőleg bontakozott volna ki a homályból és szakszerű tanácsaival már előbb támogatott volna.

Lám a cikkirő már előbb is tudta, hogy az amerikai dió nálunk nem él meg. Ha előzőleg megmondta volna nekem, nem kellett volna azokat kicserélni, egyesületünk egy csomó kiadást takarított volna meg és a vasuti gyalogjárón ma szép fák volnának.

Azokban még mindig nem késő, jövőben szívesen veszem tanácsát, sőt a fák nyesését, ha belátom, hogy jobban ért hozzá, mint én, kívánatára teljesen átengedem a cikkirő urnak.

Szíves közlésért a tisztelt Szerkesztő urnak előre is köszönetet mondok.

Teljes tisztelettel

Morandini Bálint
szépítő-egyesületi elnök.

KÜLÖNFÉLEK.

— **Kérelem.** Lapunk folyó hó 1-ével a XXIV-ik évfolyam II-ik negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük az előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, megújítani, a kik pedig előfizetési díjjal hítralékban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. Tisztelettel a kiadóhivatal.

— **A csáktornyai kántorválasztás.** A lemondás folytán megüresedett csáktornyai róm. kath. kántori állásra folyó hó 2-án délután ejtette meg a választást a Csáktornya nagyközségi és a csáktornyai külfárai jegyzőség delegált, választó bizottsága. Az állásra 9-en pályáztak és a megejtett próbán a legképzettebbnek, legszebb hangúnak bizonyult Szabady Gyula babocsai kántortanító, kiről nemcsak a szűkebb körű bírálóbizottság, hanem általában mindenki elismerte kántori arravalóságának magas kiemelkedését a többi pályázó közül. Most volt alkalom arra, hogy igazán kiváló róm. kath. kántort kapjon Csáktornya intelligens lakosága. De azért nem Szabady lett megválasztva, hanem Srey György murasiklósi kántor, mert ez domácsi.

— **Eljegyzés.** Korpics Rezső, a stridói takarékpénztár főkönyvelője eljegyezte Dénes Béla Csáktornya nagyközség főjegyzőjének kedves leányát, Erzsikét.

— **Határozati kirendeltség.** A határrendőrségi kirendeltségnek a január havi belügyminiszteri rendelet értelmében folyó hó 1-én kellett volna Csáktornyan megkezdeni a működését. Folyó hó 1-én azonban a kirendeltség helyett a soproni határrendőrségi kapitány sürgönyileg jelentette, hogy a belügyminiszter 31610 számú rendelete alapján a kirendeltség csak e hó 20-án fogja megkezdeni a működését.

— **Fogynak a 48-asok.** Hartmann Adolf a csáktornyai tárházak nyug. raktárosa, volt 1848-as honvédhadnagy folyó hó 3-án d. e. 10 órákor életének 79-ik, boldog házasságának 50-ik évében, hosszas szenvedés után Csáktornyan elhunyt. A megboldogult hűt

teleme folyó hó 4-én, délután 3 órákor helyzetett örök nyugalomra a csáktornyai izr. temetőben a közönség nagy részvétele mellett. A végtisztességen megjelentek a többi között Szabady Lajos ügyvéd és Horváth Ignác uradalmi számvevő csáktornyai lakosok, volt 48-as honvédek is. Az elhunyt mint 19 éves ifjú állt be a félistenek közé közlegénynek s rövid idő alatt altiszté, majd pedig hadnaggyá léptették elő a vitéz honvédet. Az elhunytat gyászolják neje: özv. Hartmann Adolfné szül. Deutsch Cecilia, gyermekei: Izidor, Miksa, Gizella; fivére: Schwarz Ármin; menyei: Hartmann Izidorné szül. Trencsiner Etelka, özv. Harmat Béláné szül. Weisz Aranka és számos unoka.

— **Hivatalába visszahelyezett körjegyző.** Friedl Gyula felsőmihályfalvi körjegyzőt fegyelmi uton még 1903-ban felfüggesztették az állásától. A fegyelmi ítélet azóta bejárta az összes fórumokat s most legutoljára a belügyminiszter határozott végérvényesen a felfüggesztés ügyében: visszahelyezvén az elmozdított jegyzőt régi állásába, ki a hivatalát f. hó 1-én el is foglalta.

— **Művészestély a Csány-szobor javára.** Fényes estélyre készülnek Zalaegerszegen május 11. és 12-re. Arra számít ugyanis a rendező-bizottság, hogy május 13-án hétfőn lesz a megyei törvényhatóságnak tavaszi közgyűlése s az ezt megelőző napon többen bejönnek a megyei urak közül családjaikkal együtt. A 9—10 pontból álló műsornak nagyértékű pontjai között lesz Sándor Zsigmond hegedű-művésznek is a játéka s a szintén vezetése alatt levő, immár jó hírű zenekarnak szereplése, mely pl. Szigetvár ostromát megkapó közvetlenséggel adja elő s meghódítja a közönség lelkeit. Szerencsés volt megnyerni a bizottság dr. Chilkó Sándorné öngnagságát is egy énekre és zongorára, ki mellett még több előkelő zalaegerszegi hölgy részt vesz a szereplők között. Fedák Sári visszautasító magartatása arra indította a bizottságot, hogy ez alkalommal senkit sem óhajt a fővárosból s abban a véleményben van, hogy az elkényeztetett fővárosiak nélkül még sikerültebb estélyt rendez.

— **Elveszett ezres bankó.** Holetics János nyírölygyi lakos folyó hó 2-án a Csáktornya-vidéki Takarékpénztárban levő betétjéből 1000 koronát vett ki, hogy abból a vele volt néhány falujabelijének kölcsönt adjon. A takarékpénztár az 1000 koronát egy darab ezres papírpénzben fizette ki, melyet Holetics az egyik csáktornyai üzletbe ment, hogy felváltassa. Mivel ebben az üzletben felváltani nem tudták, egy másik üzletbe indult, de a másik üzlet előtt rémulve vette észre, hogy a takarékpénztári könyvecskében volt ezres eltűnt. Rögtön jelentette a pénz eltűnését a rendőrségnek, és a csendőrségnek, de a pénznek teljesen nyoma veszett.

— **A zalavármegyei gazdasági egyesület Muraköz lötenyészéseért.** A zalavármegyei gazdasági egyesület márc. 26-án rendes közgyűlést tartott Zalaegerszegen Hertelendy Ferenc főrendiházi tag elnöke alatt. E gyűlésnek sok fontos tárgya volt, de minket, muraközieket egy különösebben is érdekel. Nevezetesen a gazdasági egyesület e gyűlésen elhatározta, hogy évenként Muraközben — felváltva Csáktornyan és Perlakon — csikó-díjazást rendez, a melyre minden évben 2800 K. lesz felhasználandó. A díjazott csikók bélyeggel láttatnak el s kikötetik, hogy azokat 4 éven belül külföldre eladni nem szabad. A gazdasági egyesületnek ezen fontos akcióját nem lehet eléggé méltányolni. Ilyen módon talán ismét vissza lehet állítani a muraközi lötenyészést arra fokra, a melyet a rendkívüli nagy export már-már nagyon is megviselt.

— **A földmivélsügyi miniszter a házi iparért.** A hazai háziipar egyik legfontosabb faja a szék- és kosárfonás, a mely különösen télviz idején, amikor a mezei munka szünetel, a falu népének egyedüli biztos kereselforrását képezi. Ehhez azonban nagymennyiségű fűzfa kell. A földmivélsügyi miniszter akként akarja a fűzfatermesztést intenzívebbé tenni, hogy azon községeknek, amely 1—2 holdas nemes fűzfa telepet állít fel, s azt 50 cm. mélyre megforgatja, holdankint 100 korona segélyt és ötvénezer darab fűzdugványt adományoz. Az érvénye-

TÁRCA.

MÁSVILÁGOK.

Irtá: Grész Lajos.

Mikor az égboltozat ragyogó kékjében felemlékedik az ég uralkodója, az arany paláttal tündöklő Nap, hogy jóságos, termékenyítő meleg sugarait a földre lehintse; avagy mikor alkonyatkor az Óceánba hanyatló nap után ki-gyúlnak a csillagok milliárdjai, s megjelenik az „aranytűzkel kirakott” fenséges égboltozat a csalóka, ezüst-fényű Hold: akkor kíváncsi szemekkel tekint fel a kis gyermek, gyönyörködik e magasztos látványon a felnőt, élvezettel s egyuttal csodálattal nézi ezt mindenki. Igen, mindenki csak élvez, s alig akad egy-kettő, a ki felvetné magának e kérdést: honnan azok a ragyogó napok, holdak és csillagok, melyek tőlünk oly mesze távol, mint vándorló utasok, bolyongnak a végtelen világűrben?!

Hej, pedig ki tudja, e végtelen világűrben keringő országok egyike-másika talán százszorta szebb örömlünk és fájdalomunk, reményünk és bánatunk néma tanujánál, megvéghedt kérdés Földünkénél? Ki tudja nem ragyog-e ottan pompásabb színekkel tündöklő Nap: nincsenek-e ottan gyémánt hegyek és a fákon aranylevelek, melyeknek oltalma alatt ezer meg ezer madár dalol bájos éneket; ki tudja, ott talán az emberek is szármára kelnek s a magasban röpdösve szép dalokat, gyönyörű énekeket zengedeznek? Ki tudja —? Vagy talán tagadni meri valaki? Óh, ne

tagadja, mert reá cáfolok! Hallgassa csak meg figyelemmel e kis mesét, a halak e vitaközását s azt hiszem, hogy nem fog többé ellenkezni. »A naptól süttött folyó vizében beszélget két hal egymással. Az egyikük már nem egyszer csaknem ott akadt a kisrőt horgon; meglehetősen éles megfigyelő és észreveszi a halászok közeledtét. Ez a tapasztalt keszeg azt mondja pajtásának, hogy a vizen kívül is van élet. A pajtás azonban ismerően a halastóbeli állapotokat és a kopolytuk működését, tudományos bizonyítékokkal tönkre veri felvilágosodott ellenfelét. Szárazon élni! Hogy mondhat józan hal ilyen balgaságokat? Ugyan ébredj! Az efféle mesét még egy osztriga sem hinné el. A parton mozgó árnyékok nem lehetnek elevenek, Ez csupa optikai csalódás. Szárazon élni! Micsoda beszéd ez?! Az élethez okvetlen szükséges a víz, még pedig a jó édes víz, bármit mond a vén galóca, a ki a minap azzal dicsekedett, hogy leutazott egész a tengerig és igazi eleven halakkal találkozott a sós vízben. Pihai!»

Azt hiszem tisztelt ellenfelem, nem fog kétkedni az első hal szavainak igazságában! Vagy talán igen? No; ha igen, akkor csodálatos dolgokra jutunk, mert ez esetben kétségbe vonja azt, hogy ereiben pezseg még a vér, s testében van még élet. Pedig, azt hiszem, a mai modern világban ezen már nem kétkelhetik senki sem!

S valóban, eddig legalább, senki sem tudta bebizonyítani azt, hogy azon röpdős világokban nem lehet élet. Igaz ugyan, hogy földi életünknek feltételei hiányzanak ottan, no de ki mondja azt, ki meri állítani, hogy az élet csupán csak földi életünk feltételei mellett lehetséges? Ezer meg ezer ily feltételei is el lehetne képzelni, melyek mel-

lett pezseget az élet a ragyogó másvilágokon is. S nem lehetséges-e, hogy egy-egy bolygón nálunk sokkal tökéletesebb lények ábrándoznak a Földnek lakhatóságán? Mindez csak sejtésem, mely bizonyossá, azt hiszem, nem válik soha. Hagyjuk el tehát e kétes bizonytalanságot, mellőzzük tantáziánknak tulcsapásait! Vessünk inkább a tudónak szemüvegén át egy pillantást e tündöklő világokba, a Földünket éltető Napba; tekintsünk a halovány arcú Holdra, majd a titokzatos Vénusra; szóljunk valamit a Marsról, Földünk miniatűrjéről; járjunk végig képzeletben bolygórendszerünk óriásán, Jupiteren s a gyűrűs Saturnuson, Uranuson és Neptunuson; említsük fel a babonás létű roszshírű csillagait, az üstökösöket; s végül emlékezzünk meg még néhány szóval a hullócsillagokról s meteorokról; a Tejútrol, a Hadak útjáról; majd az ének korán elhalt gyermekeiről, a kialudt-fényű csillagokról.

Napunk bolygórendszerével együtt a Kant-Laplace-féle hipotézis szerint rendkívül finom, átlátszó, izzó gáztömeg volt, melyről a centrifugális erő következtében egymásután gyűrűk váltak le, gömböb alakultak, s létrejöttek, megszülettek Földünkkel együtt a többi bolygók, melyek mind egy középpont körül szakadtanul keringenek. Nem említem fel itt Potemeusnak geometrikus, sem a részben diadalmaskodó Kopernikus heliocentricus rendszerét, hanem e helyett egy érdekesebb adomát mondok el inkább: »Már hiába minden, — mondá a pap — a Föld áll és a Nap mozog.« — Nem uram, ép ellenkezőleg, — válaszolá Humbolt. — Nekem mondja? folytató a pap. Hát nincs benn a Szent Írásban is, hogy Józsué, mikor belépett Palesztinába, kéré az Urat, hogy állítsa meg a

ket november hó 30-áig kell benyújtani a járási hatóság útján.

— **Zalalok az önálló magyar vámterületért.** A napokban két üdvözlő irat ment Zalából Kossuth Ferenc keresk. miniszterhez. Egyiket Bosnyák Géza küldötte a zala-megyei függetlenségi párt nevében, melynek ő az elnöke, a másikat Kovács László és Klosovszky Ernő a zalaegerszegi ipartestület vezetői az iparosoknak és kereskedőknek együttes értekezletéből határozólag üdvözlők a minisztert a független magyar vámterület ügyében tanúsított magatartásáért s óhájják a szilárd elhatározást és feltétlen keresztülvitelt.

— **A gyermekbetegségek elleni védekezés** csak akkor tökéletes, ha a gyermekek ellentálló képessége gyarapodik. Ez legjobban úgy érhető el, ha a gyermek a hidegebb évszak alatt Csukamájolajat fogyaszt, mely célra legajánlatosabb a Zoltán-féle, mert kellemetlen íze, szaga nincs, könnyen emészthető és tápereje igen nagy, üvege pedig csak 2 korona. —

— **A dunántúli pénzügyi tisztviselők közgyűlése.** A dunántúli pénzügyi tisztviselők egyesülete, amelynek székhelye Kaposvár, márc. 25. Szombathelyen tartotta meg évi közgyűlését Markovics Gyula, a komáromi első takarékpénztár igazgatójának elnöke alatt. A dunántúli pénzügyi tisztviselők csak rövid félév előtt alakították meg Kaposváron egyesületüket s ma már azon a ponton vannak, hogy a tisztviselők égető sürgősségű kérdését, a nyugdíjügyet, továbbá a szolgálati pragmatikát megoldják. A pénzügyi tisztviselők köteleességük, hogy tisztviselők ezen mozgalmát szeretettel karolják föl és tegyék magukévá, mert az esetben, ha mindnyájan összetartanak, a siker bizonyára teljes lesz. A szombathelyi közgyűlésen nagy számmal jöttek össze a Dunántúli pénzügyi tisztviselők, akik élénk figyelemmel kísérték a közgyűlés mozzanatait. A közgyűlésen dr. Berényi Pál soproni kereskedelmi tanár tartott érdekes előadást a nyugdíjügyről és pragmatikáról. Kocian Emil pedig a szakképzettség fokozásáról érkezett. Berényi Pál dr. előadó javaslata, melyet a közgyűlés egyhangúlag elfogadott, a következő:

Napot? Hogyan mondhatná tehát a szent Irás, hogy a Nap megállt? — Igaza van, én elismerem, hogy a Nap forgott, — viszonzá Humbolt, s hogy Isten valóban megállította a Napot József imájára. — No látja, mondá a pap a győzelem biztos érzetével. — Igen, elismerem, folytató Humbolt, de ez az én érvem! Selohsem olvashatjuk a szent Irásban, hogy az Isten ismét megindította volna a Napot. Megállt akkor ez egyszer s azóta bizony, akármit mond is, nem mozog biz az!

A pap erre elhallgatott; mi azonban nem engedünk, hanem megafoljuk Humboltot is, a mennyiben kijelentjük, hogy mégis csak mozog a Nap! mozog pedig saját tengelye körül, a mint ezt a nap tányérján egyik szélről a másikra vándorló, egyszer eltűnő s aztán újból visszajövő napfoltok igazolják.

Ez a Nap a mi csillagrendszerünknek központja; ez a Nap az azurkék égboltozatnak jótékony uralkodója; ez a Nap az alvó természetnek nap-nap után való ébreztője, egy szóval, mint már olvastuk,* az életnek forrása! Nem is irok többet róla.

Hisz elmondottam már, hogy ha eltűnnék egünk, úgy vége — vége volna mindennek! Az égnek éjjeli óra, a mosolygó Hold is elvesztené örökre fényét! De mellőzzük e félelmes jelenetet s tekintsük még fénykorában a Holdat, mely a mondák szerint büntetésből bolyong az égen, mert a hajnali csillag kedvéért férje iránt hűtlenné lett.

Folyt. köv.

* Muraköz. 1906. december 16- és 23-iki számában.

1. A vidéki pénzügyi tisztviselői azt vallják, hogy anyagi és erkölcsi jólétük a legszorosabban kapcsolatos a pénzügyi tisztviselők erkölcsi, gazdasági és társadalompolitikai föladataival. Ezen meggyőződésükből kifolyólag teljes bizalommal fordulnak a Magyarországi Pénzügyi Tisztviselők Országos Szövetségéhez, mint ahhoz a fórumhoz, amely a legnagyobb hivatottsággal őrködik a vidéki pénzügyi tisztviselők imént említett föladatai fölött és kéri: vállalja magának a vidéki pénzügyi tisztviselőknek abbéli törekvését, miszerint: a) nyugdíjgyűjtés egységesen, állásuk jellegének megfelelően és teljes jogvédelmük számbavételével rendezésük; b) szolgálati viszonyukat szolgálatuk mivoltának megfelelő szabályzat állapítsa meg.

2. Megkeressük a Magyar Pénzügyi Tisztviselők Országos Szövetségét, hadd ossza meg a) az ő vezetésével és igazgatásával a vidéki pénzügyi tisztviselők nyugdíjintézménye, mint önálló és kizárólagosan a vidéki pénzügyi tisztviselőknek nyugdíjgyűjtés szolgáltató országos intézmény. Ezzel kapcsolatban, ha kell, ezt megelőzőleg, sőt anélkül is alapítson nyugdíjpótló intézményt, azon pénzügyi tisztviselők számára, akiknek nyugdíja nem halad párhuzamosan évi javadalmazásukkal.

3. Megkeressük a Magántisztviselők Nyugdíj-egyesületét, hogy lépjen érintkezésbe a Magyar Pénzügyi Tisztviselők Országos Szövetségével és tárgyaljon vele abban az irányban, rem volna-e lehetséges a Szövetség ingerenciája mellett módját ejteni annak, miszerint a Magántisztviselők Nyugdíjgyűjtésében a vidéki pénzügyi tisztviselői állásuknak és szolgálatuk karakterének az eddigieknél megfelelőbb nyugdíjat biztosíthassanak maguknak.

— **Ügyvedek a községi jegyzők ellen.**

A tolnavármegyei völgyes járási jegyzői egyesület arra a hirre, hogy a telekkönyvi rendtartásról készülő reformjavaslat a telekkönyvi beadványokra vonatkozólag az ügyvédi és közigazgatási kényszer törvénybe iktatását tervezi. Zalamegye jegyzői egyesületét felhívta, hogy tiltakozzék a tervbe vett ügyvédi és közigazgatási kényszer ellen. Ez a felhívás arra indította a pécsi ügyvédi kamarát, hogy az ügyvedek anyagi és erkölcsi érdekeinek megóvására, az igazságügyminiszterhez felterjesztést intézzen. A felterjesztés, melyet pártolás végett az összes kamaráknak megküldtek, azt vitatja, hogy a községi és közigazgatási magánfelek képviselőitől folytatott munkálkodása törvénybe ütköző, mert az 1874. XXXIV. t.-c. 39. §-a szerint arra csak ügyvédnek van joga. Törvénybe ütköző szerinte az 1902. évi 126.000 sz. belügyminiszteri rendelet is, mely a jegyzők magánmunkálatait szabályozza s a vármegyét is utasítja, hogy arról szabályrendeletet készítsenek. Ennek a felhatalmazásnak a révén, ugymond, a törvény rendelkezésének a megsértésével, mint egyszerű ügykezelési szabályzatot kiterjesztették a felek képviselőinek jogát olyanokra is, akiket abból a törvény egyenesen kizár. Következett az 1904. XI. t.-c., mely 12 §-ában kimondja, hogy ennek a törvénynek a rendelkezései a jegyzők által végezhető magánmunkálatokért, engedélyezett szabályszerű felszámítást nem érintik. Ezzel törvényesen elismerték, hogy a jegyzők magánmunkálatot végezhetnek s azért díjat szedhetnek. Eltekintve attól, ugymond a felterjesztés, hogy ezzel az ügyvedek megelhetését végeztetik, képtelen állapot, hogy hatósági jelleggel felruházott tisztviselők magánfelek díjazott képviselőiként járjanak el. Ezt nemcsak az ügyvedek, de a közigazgatás, sőt az a magánfél is megsínyli, a ki a kellő jogi képzettség nélkül való jegyzők munkálatait igénybe veszi. A felterjesztés ennél fogva sürgeti, hogy a telekkönyvi rendtartás készülő reformjánál a telekkönyvi beadványokra, melyeket nem maguk az érdekelt felek készítenek és nyújtanak be, az ügyvédi és közigazgatási kényszer mondják ki.

— **Elgázolta a vonat.** Tegnap, szombaton, a Csáktornyról 11 óra 10 perckor Budapest felé induló személyvonat a vasúti átjárónál elgázolta Guttermann Stefánia I. polg. iskolai tanuló. A szegény leányka az iskolából volt hazamenendő, s mikor az átjáróhoz ért, az átjárónál éppen egy tolatóvonat ment az állomás felé és a kis leány az utolsó kocsi után azonnal át akart menni a tulsó oldalra, miközben az állomásról a másik vágányon kifelé induló személyvonat elütötte s a fejét a törzstől a szó szoros értelmében elmetsette.

— **Agyon rugta a ló.** Novák Ferenc Zalauvári lakosnak 13 éves Ferencz nevű fia március 30-án a Zalauvári áll. fedezett telepen nézte a fedezetést és közben be ment a lovak közé. A bámészkodó gyereket Gyurcsics Márton dravacsentmihályi lakos, kanca lova oly szerencsétlenül rugta hasba, hogy a gyors orvosi segély sem tudta megmenteni az életnek és folyó hó 1-én 1/2 órákor belehalt sebeibe.

— **Drágul a rézgálic.** A réz ára a múlt ősz óta tetemesen emelkedett és ennek következtében a rézgálic is tetemesen megrágult. Ennek dacára sok vidéki kereskedő igen olcsón kínálja a rézgálicot, vagy azért hogy nincs tudomása a magas árfolyamról, vagy pedig, hogy festett vasgálicot keveri a rézgálicot. Figyelmeztetjük tehát a gazdaközönseget, hogy az ilyen olcsó áru beszerzésénél a legnagyobb elővigyázattal járjon el.

— **Gazdasági munkás és cselédlakások rendezése.** Zalavármegye törvényhatósági bizottságának legutóbbi közgyűlése a gazdasági munkás és cselédlakások rendezésére vonatkozó szabályrendeletet a következőleg alkotta meg.

1. §. Minden földbirtokos (bérlet) köteles minden családos és állandó jellegű alkalmazással bíró gazdasági cselédje és hasonló minőségű alkalmazottja részére, amennyiben ezeknek a felfogadásánál lakás biztosított, 1 (egy) szobából, megfelelő konyhából és az ételmiszerek eltartására szolgáló, a szobától elkülönített kamarahelyiségből álló egészséges lakást szolgáltatni.

A konyha és kamara több cseléd részére közös lehet.

2. §. A birtokos (bérlet) köteles a cselédek számának és a cselédlakások elhelyezésének megfelelőleg pócegdörrel ellátott árnyékszékekről gondoskodni.

3. §. A ki ezen szabályrendelet intézkedését megsérti, kihágást követ el, és amennyiben nem az 1876. XIV. vagy nem az 1876. XL. t.-cikk alapján büntetendő, ezen szabályrendelet alapján 100 (egyszáz) koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. A szabályrendelet alapján kiszabott pénzbüntetések befolyó összegek az 1901. 20. t.-cikk 23. §-ában megjelölt célokra fordítandók.

4. §. Az ezen szabályrendeletbe ütköző kihágások fölött elsősorban a járási tisztségbíró, másodfokulag a vármegye alispánja és harmadfokban a belügyminiszter bíraskodik.

5. §. Ezen szabályrendelet a főforgó méltányossági körülmények figyelembe vételével legfőbb 10 év alatt fokozatosan végrehajtható. Ez érdemben az 1876. XIV. t.-c.-ben megjelölt egészségügyi hatóságok illetékesek határozni.

Ezen szabályrendelet a m. kir. belügyminiszter jóváhagyása után a szabályszerű kihirdetést követő 30-ik napon lép életbe.

Sve pošiljke se tično zadržaja
novinah, naj se pošiljaju na
me, urednika vu Csáktornya-

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora,
kam se predplate i obznane
pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i poučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal
računaju.

Odgovorni urednik:
LOPARITS R. JÓZSEF.

Glavni urednik:
MARGITAI JÓZSEF.

Izdatelj i vlasnik:
STRAUSZ SÁNDOR.

Nazad su došli.

Čitamo iz novinah, da je četiri jezere ljudi došlo nazad iz Amerike vu našu domovinu. Samo dve jezere su došle čez Hamburg. Ovi su već i doma te se jako i plačući tužuju, da su se jako vkanili, kada su vu Ameriku išli. Pet ekstrakcugov je dopeljalo te nesrečne ljudi dimo.

Premislimo si sad, da ovi ljudi prije kak su otišli iz doma sa kak velikim ufanjem su mislili na Ameriku, mislili su, da budu se tam obogatili i kakti bogati ljudi budu došli nazad vu Europu. Je ali niti Amerika nije iz gumilastike, da bi nju natezati bito moći. Jednostavno vu Ameriki je već tuliko ljudi, da više njih nemore tam iti bez toga da tam neosiromaški.

Ovi četiri jezere ljudi su se vu Ameriki jako-jako prevkanili. Svoje peneze su potrošili i samo tuliko njim je ostalo sa čim su mogli nazad dojtji vu Europu, nazad vu svoju domovinu.

Vu Ameriku je više ne moći dobiti — dela. Jer vu Ameriki bude za malo vreme gusteši narod, kak gde drugdi na svetu. Jer iz celoga sveta su ljudi išli vu Ameriku, kak čmele vu koš. Ovaj koš se je sada napunil.

Kuliko i kuliko njih je takvih, koji tam pogineju, jer neimaju peneze za dimo dojtji. Na jezere i jezere je takovih, koji moraju bez dela živeti, a jer jesti moraju, se uputiju na greh te kradeju i t. d. da moreju si glada potišiti.

Na galge bi trebalo potegnuti svakoga onoga agenta, koj ljudi vu Ameriku vabi. Laže, da je tak dobro vu Ameriki, pak ovak dobro, ljudi mu verujeju, pak doma sve — prodaju samo, da imaju na put strošek, jer vu Ameriki si to sve nazad priskrbiju. Tam se budu obogatiti mogli.

Pak kak se prevariju ovi ljudi, kada dojdju vu Ameriku i tam sve drugač vidiju! Tam najdeju više drugih ljudih, koji još od prije čekaju na delo, kak koji su sada došli pa ga nedobiju. Samo onda previdiju siromaški ljudi, da njim je agent lagal. A agent pak za peneze laže. Jer on stem više penez dobi za plaću, čim više ljudi pošle na damšil pak opet se veseli, ako više ljudi služi. To vam je ta stvar, zakaj tuliko kričiju agenti, da tak je dobro vu Ameriki i ovak je fino tam živeti.

Dragi oci, nepustite vi svoje sine vu Ameriku, jer iz najviše njih budu tam fakini. Nemore dela dobiti, onda se poprime kartanja, poprime si tatbine, poprime se svega zla. A kada se mu njegov otec smiluje, te ga dimo da dopeljati, onda stopram previdi, kaj je postalo iz njegovoga sina. Košta mu nije dobra domača, delati neće, lenjari i doma hoće tak živeti, kak vu Ameriki.

Vi matere, ako ste zaisto kršćanske matere, nepustite svoje kćeri vu Ameriku. Agenti joj ovdj obećuju, da je vu službu peljaju, a kad dojdju vu Ameriku, tam je prodaju vu hudoglasno hiže i treba da greš-

nice postaneju iz žnijh. Jer moraju se predati, ako od glada nečeju poginuti.

Takov vam je stališ vu Ameriki. Koj bi vas ipak vabil ta, naj ga prime celo selo, pak naj napravi žnijm, kaj hoće. Vu kotec ga denite, a onda ga žandarom dajte prek. Jer taj človek vam hudo hoće. Taj človek vas vkanjuje, to je njegova služba, iz toga on živi.

Politički pregled.

— Ovoga meseca 3-ga su sve vladine stranke držale sednicu skupno, te su razpravljali o zakonskoj osnovi od učiteljskih plaćah.

Jer kak se vidi nekoji rumunjski ablegati budu jako proti stali, proti toj zakonski osnovi, ali ipak nebudu ništ postigli jer iz toga bude i tak zakon.

Ovoga meseca 4-ga se je prviput počelo orsačko spravišće. Na tem spravišču su razpravljali o učiteljskoj plaći.

Med Austrijskom i magjarskom vladom budu se pogodbe opet počele za nekoj dan.

Kossuth Ferenc minister je još betežen ali sada mu je već leži i za malo vreme bude mogel ostaviti sobu.

KAJ JE NOVOGA?

— *Prosimo naše poštuvane predplatnike, naj nam vu novim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.*

Z A B A V A .

Protuletje.

Grlica je stugivala,
Svoga para žalovala,
Jedno leto ga iskala,
Po dolinih i po skalah.

Proletla na goricu,
Sela hitro na kiticu,
Onda počela spevati,
Svoga para zazivati.

Na to golub sam doletel
Jako je lep k tomu vesel,
Sel je na jednu kiticu,
Kušnul lepu grličicu.

Ona njemu govorila,
Poljeg toga poljubila,
Jedno ljet da si me zgubil,
Ali si ti druge ljubil?

Ja sam tvoja grličica,
Ljepa miljahna družica.
Protuletje lepo toplo,
Sad nam bude stopram dobro!

Deset ljetni veliki sudec.

Keszi Tamár Komáromi Gáspár čizmarskoga cemeštra inoš, je vu to dob znal prek plota splaziti i kad si je već zadosta nabral zahvalnim srcem se igral s malim dečecom. Naravski soldaciju, kaj bi se moglo drugo igrati dete vu onim vremenu?

— Velikoga sudca mali sinek je vu jednim dnevju prešepetnul kužnatoga furtova imajućemu pajdašu, da su na nahizju nekakva čudna dugovanja. On ravno nezna kak se zoveju, nego na telovo su navadni pufkati žnijmi pred velikom cirkvom.

— Deset komadov možarov bilo je to. Nedužni su bili vsi. Keszi Tamás je nje dol znosil po malom iz nahizja i raztolnačil mu je, da je žnijmi moći strelati i ako je sproziju tak poči kak no!

— No tak strelajmo veli veselo mali Batari.

Ja, da pak nemamo puškenoga praha. No samo čakaj malo. Ako doneseš iz komore jeden falat speha, ja pak puškenoga praha donesem iz pivnice pak onda kodele. Zatim nabijem možare, kodele denem na nje, pak doklam ja dojdem, ti vužgeš. Hej kakva krika, vika bude ti iz toga!

— Na drugi den su odlučili. Možari su već vu zemlju bili zakopani, samo ravno puškeni prah, pak kodele su falile.

Drugi den po poldan pako je došel Škender bég i tri sto vitezov je dopeljaj sobom. Veliki sudec je ravno onda spravišće držal z senatori, kada je Škender bég vu sedničku palaču bil stupil.

Brzo i srdito je došel kak ljetni viher. Postal je na sredi palače i grubo zatuli na prestrašene sednice držče.

— Kaj bude s penezi?

— Gospodin Batari veliki sudec se je ravno pripravljal k jednomu sjajnomu govoru koj se ovak počel.

— Veliko vitežki plemeniti bég, milostivni naš dobročinitelj! Ti koj si nevolnikov utješitelj siromakov skrbitelj i sirotičah podpora . . .

— Škender bég si je na velikoga sudca vuperl oči svoje i kad je videl, da dugomu njegovomu govoru još kraj nebudu svojom desnicom buši po zelenim stolu.

— Nebrbraj tuliko ti marše, raj to poveč, gde su oni pet jezer cekinov?

— Batari je ravno hotel svoj ponizen odgovor dati, kada strahovito pucanje počuje od vrtno strani. Od strahovitoga suma se stepla cela hiža. Kak da bi iz štukov

— **Kolendar.** April 8. Ponedjeljak Dionisij-biskup. — 9. Tork Demeter mučenik. — 10. Sreda, Ezekiel prorok — 11. Četvrtak Leo papa — 12. Petek Gjula biskup — 13. Subota Hermina muč. — 14. Nedelja, Tiberijuš mučenik. — Evangelium ove nedelje je: »Ja sam dober pastir« — Mladi mesec je 12-ga tojest vu petek ob 8 vuri 6 minuti na večer. — Vreme bude ljepo negde deždj.

— **Velika nesreća** na morju. Jedna zmed onih strašnih ladjah, koja najedenput more zrusiti jeden varaš, ako svoje štuke na njega naperi, se je vu Francuzkoj zbog nesreće vtunula vu morje. Ladja se je »Jena« zvala i poleg Toulona je stala na morju, Komaj pred nekojem ljetom su ju sazidali i 26 millionov korun je koštala Francuzom. Nesreća se je tak dogodila, da se je ogenj napravil na ladji, kojega nisu spazili. Ovaj ogenj se je pomaleo, pomaleo širil dok nije došel do komore vu kojoj je puškin prah. Kada je do toga došel prah je eksploderal i cela ladja je vu luft odletela. Šeststotridesti marinerov je bilo na ladji ove je takaj širom raznesel puškin prah i samo nekoliko se njih je oslobodilo. — Eksploderanje je tak strašno bilo, da je i vu varašu Toulonu mnogo kvara napravilo a zatem je debeli oblak se napravil zvrhu varaša.

— **Gorila.** I ako su već mnogi do sada pisali o gorili, kak najvećem, najjačem i čovjeku najslabijem majmunu, ipak je sve to bilo nepouzdanje. Tek prošle godine doznale su se pojedine sigurne istine iz života gorile, na osnovu posmatranja, koja je Niemac Lenker činio u južnom Kamerunu, pošto mu se dala bila prilika, da neprimijećen za duže vremena posmatra jednu grupu gorila. Grupa se sastojala od jednog mužjaka i više ženki i nekoliko mladih mužjaka. U najdubljim, najneprolaznijim čestim prauškim, daleko od svih naseobina urođeničkih, žive ovi sumski divovi skrivenim zi-

lotom, koji pokazuje mnogo, vrlo mnogo ljudskih crta. Neumorno, bez dužeg stalnog boravljenja, gorile putuju. Na čelu kolone marširaju mladi mužjaci, onda dolaze žene a završetak kolone čini stari mužjak, koji neprestano razmatra cijelu okolinu, da se nebi iznenada približio kakov neprijatelj. — Kad se stigne do mete putovanja, stari se posadi na podnožju kakvoga drveta, dok žene idu i traže plodove i drugu hranu. On ih grli svojim dugim rukama, miluje ih ili se šali i igra s njima. Ako mu dosadjuje vrućina ili ga muče muhe i drugi insekti, onda natome granje pa ga one hlade. Kad nastupi noć, onda se najpre obidje cijela okolica, da se vidi dali je djegod nije skrio kakav neprijatelj. Ako je izvidjanje ispalo na zadovoljstvo, onda se svi mladi mužjaci i žene uspnu na zgodno drvo. Samo stari ostaje dolje sjedeći naslonjen na steblo. Približili se opasnost, onda se stari stane najprije tiho pljeskati rukom po obrazu. To je znak, kojim javlja svojoj porodici, da bježi. On sam ide smjelo, skakućući uspravljen na svoga protivnika i strašno urlajući. Medjutim nerazgražen gorila teško će napasti čovjeka pa čak i ranjen traži po kadšto spasa u bjegu. Priče urođeničke, koje govore o napadajima gorila na sela i o otimanju žena i djece, proste su izmišljotine.

— **Sven Hedin** Putnik Sven Hedin, nalazi se sada na svom naučnom putovanju u Tibetu. Kako iz Kalkute javljaju, bil je Sven ovih dana primljen od najvišeg tibetanskog svećeničkog poglavice te je dulje vremena probavil kod njega vu razgovoru. Ujedno javljaju da je Sven Hedin na ovom putovanju sabral mnogo interesantnih podataka, koji će biti od osobitog interesa za geografate.

— **Minister** i težačka žena. Vu Budapešti se je ne svakdašnje pripećenje dogodilo na jednim vilamošu (tramvaju.) Na vilamoš je gori si sel vu družtvu više delegatov i Apponyi Albert grof minister. Za malo vreme si je takaj na ovaj vilamoš — sela i jedna težačka žena, koja nije poznala ministra, si je ravno poleg njega sela. Više ljudi nju je opomenulo.

— **Idite vkre!** Ne vidite da preuzvišeni gospodin sedi tu?

Sirota ženska se je zmešana stala gori, ali Apponyi se je taki prama njoj obrnul te njoj je rekel:

— **Zakaj vas odpošilaju?** Im je ne naš vilamoš. Samo si sednite doli gospa! — i stem se je bolje skupa stisnul, da njoj čim više mesta da poleg sebe.

— **Majkino srce.** To blaženo srce! Nezna nitko tajne ovoga srca. Koliko bolesti trpi ovo srce, kad svoju decu vu pogibelji vidi. Evo pelde! Vu Szarvašu se dogodil taj žalosten dogodjaj. Valent Pavla žena nije mogla gledati, koliko joj trpiju njezina deca od betega. I doktor nju je zabadao batril. Vidla je da i ovo mrzlo vreme je takvo, da njezina deca nebudu ozdravila. Jako se je rezalostila na to, te kada nitko nije bil doma, je zgrabila nož kuhinjski, te se s ovim vu srce vpčila. Dok je doktor došel, nesrećna matu je već vumrla.

— **Domača roba.** Vezda su tu vuzmeni svetki. Mnogim je kaj-kaj bilo treba pak jeli su se zmislili, da si te potreboće iz domaće robe pribaviyu. Mi na millijone i millijone izdavamo vun stranjiskim zemljama za takvu robu, kaj bi si doma vu našim orsagu takaj mogli priskrbeti. Jer fabrike su već i pri nas je velike, te čim bolje budemo mi samo domaču robu zahtevali vu stacunih, tem više fabrikah bude se zidalo, pak tem više ljudi bude si kruha skrbelo vu našoj domovini. Onda nebi morali mnogi sreće probat iti vu Ameriku i doma ostaviti decu, žene i roditelje i t. d. Svaki bi si doma mogel priskrbeti kruha. Da to nije tak do sada, to smo si sami krivi, zakaj kupujemo stransku robu, zakaj napšemo dobro stransjske žepa, a naši su prazni.

Od onoga trgovca, koj netrži domaču robu, najte kupiti nikaj. Naj drži samo domači cukor, domaće sukno, vu našim orsagu delanog zajga motike, kose i t. d.

Ako ste to ne vu pamet zeli vezda pred vuzmom, zemitte barem po vuzmu. Svakomu je nekaj potrebno. Barem mi sa-pokažimo, da branimo i ljubimo svoje.

strelali. Jeden strelaj, dva strelaji, šest strelajov . . . i još dalje strelaju.

— **Škender bég** se strašno prestrašil. Kaj je to? nemci su došli? Drugać to nemre biti, ar soldati ono tam, ni kak bežiju. Opet jeden strelaj . . .

— **Kaj ne da su nemci?** veli drtajuč plemeniti bég.

— **Drugo to nemre biti,** veli na zadnje veliki sudec. — **Vezda** gospone pojedj Štarhemberga; ar ako ne on poje tebe.

— **Kada je videl bég** da su ga njegovi soldati ostavili, misleći, da nemcov dvakrat tuliko more biti, počel je po hiži gori doli hoditi i na zadnje se vu molbu pustiti.

— **Oslobodite me,** dajte me nekam skrite, Bog vas vse skupa blagoslovi.

— **Vezda je već veliki sudec bil ober njega.**

— **Kaj smo pak čineći sa pet jezer cekinima.**

— **Ne treba, ne treba,** nigdar više od vas ne prosim ni jednog fillira.

— **Jeli prisegneš na tvoju veru?**

— **Naj nigdar nestupim preko Alsirát mosta.**

— **To nije za dosta!** Prisegni na Allah.

— **Po štengah se čulo štopotanje.** —

Delo je silno. Bég položi svoju ruku i na glas prisježe:

— **»La Allah il Allah, Mahumed rasul Allah.** I ja na proroka velim, na Allahra prisježem da šenkam vam pet jezer cekinov i nigdar više nedojdem vu vaš varaš.

— **Veliki sudec** je miren postal turčin robi, pali s jednom rečjum je lebudi kakva nacija, nego svoju prisegu verno zdrži.

— **Vitezoga bega** su na brzoma vu jeden ormar skrili. Vezda već more dojtj Starhenberg. Ovdj čisto nikaj ne najde.

— **Nad vrata** pako velikoga sudca njegova gospa s nekulikimi hajduki i družinom doruži nuter, vu ruki pelajuća jednoga zamazanoga drhtajućega dimnatoga dečeca i s velikim glasom veli:

— **»Pogledni samo,** sam gospodin Bog ga čuval, da si je oči vun ne postrelal. Si čul strelbu iz vrta? Ov dragi tvoj sinek je strelal iz možarov. Doli su znosili s Kesi Tomašom z nahizja možare i žnjimi su strelali. Gdo je čul kada neka takvoga.

— **Tak nije Starhenberg** došel na sinjak varašu?

— **Nit spomenka tomu.** Ov panjkert se ovdj igral soldačiju.

— **Nego nato je vre i Škender bég** takaj iz svojega skrivnoga mesta napre došel

i strahovito klel i preklinjal. Za stanovito, ako nebi bil prisegel, celo spravišće bi bil spomori. Ovak pak je mirno otišel, prokletstvo i smrt želeći na varaš i na vse njegove stanovnike.

— **Vu Nagykárolyu** pako je veliko veselje postalo i velikoga sudca malomu sineku poštenje davalo, koj je tak iznenada oslobodil celoga varaša od porušenja.

— **I da ovoga pripećenja nekakov** — mali spomenek na svetu ostane: maloga sineka zebri su poljeg njegovoga oca za vekivečnoga častnoga velikoga sudca.

— **Na prisegu Škender béga** vredno je još toliko za znamenovati, da za jedno ljetu se spozabil iz prisege navek si je premišljaval, kak bi mogel vu Nagykároly vudriti, nego med tim vremenu se jedna mala falinga pripetila. Nagyvárád je najmre vu magjarov ruke opal, i bég takaj. Preoblada-na vojska je na smrt odsudila béga, kojemu glavu su odsekli, na količ obesili, koja glava jedno celo ljetu visela je na baščah. Potem je turska moć počela blediti i vu 1686. ljetu, kad je i Budavara tvrdjava predobljena bila, onda su samo ruševine kazale, kakov je bil turski svet vu Magjarskim orsagu.

po: **Sarandij Istvanu**

— **Tatbina.** Rosenfeld Jakab iz Muraszerdahelya trgovac je spazil da mu je služkinja Zsilavec Evica 3 komade zlatnih prstanov vkrala, koji su 54 korun bili vredni Evica je prije kak bi gazda spazil stvar vu Novimarf vu Horvatsku skočila.

4 jezere ljudi je došlo vu naš orsag nazad iz Amerike. Jer su ne mogli tam dobiti delo. Amerikanske fabrike su odlučile, da neprimeju više iz našega orsaga delavce. Cetiri jezero ljudi je trošilo svoje stoline zabadav na morju. A kaj mislite kuliko ga njih je još i takovih, koji nemoreju dimo dojtii jer nemaju penez nego se tam klata-riju po Ameriki bez dela. Kaj bude iz onih? Glad je nanese na to da budu krali i onda je primeju, te je zapreju vu rest. Tak si pokvari jeden clovek celo življenje.

Dobro bi bilo, ako bi svaki vu pamet zel to, pa bi si premislil, da doma je bolje s malim falackim kruhom poštenim, kak vu Ameriki ili gladen biti, ili sa velikim kruhom vkradjenim.

— **Zgoreto dete.** Golubics Ilona iz Muraszerdahelya je prošloga meseca 13-ga svojega maloga sina 3 i pol leta staroga Gaspara na malo vreme vu kuhnji samoga ostavila a ona je išla vu dvor, da posle vrši. Ali zato vreme dok je ona na dvoru bila se je vu kuhnji velika nesreća dogodila. Od sporheta se je sinova oprava vuž-gala i taki je strašno vrišćati počel. Ali dok je sama mali dobežala mu na pomoć već je siromaško dete tak opeklo se, da je za nekoju vuru po dugoj muki vumrlo.

— **Strašno samoubojstvo.** Strašno je i za misliti, kak se pod zadnje vreme hoćeju uništiti nekoje žene. Same sebe vuž-geju. Prošloga meseca 27-ga se je takvom smrtjom hotela na drugi svet spraviti vu Budapešti Rohoncy Izidorova žena, koje — muž je agent. Na svojim stanu si je pred poldan polejala opravu sa špiritusom i vuž-gala je. Dok su joj domaći na pomoć pri-bežali nesrećna žena se je tak opekla, da je strašno za izgledati. Tak su ji odnesli vu špital. Nije dobro živela sa mužom, to je bil zrok njezinomu činu.

— **Vu Srbiji** su se vu srbskim or-sackim spravišču ablegati onak malo po-grabili i nastala je fina bitka. Leva srbska stranka je jako srdita, na srbsku vladu, da ova jako strogo postupa proti novinam, pa je zato i govoril vu orsackim spravišču — Kristov iz leve stranke. Med tem je takva buna nastala, da je Jonov vladine stranke ablegat skočil na Kristova i tak ga zbuhal, da su ga onak morali odnesti doktori dimo. Dobil je vuzmene pozdrave.

— **Gusenice.** Gazdi još ne kesno! — Koji niste obrali guseničine gnjezde iz drev-ja oberite. Jer vam bude na kvar, ako to ne vćinite. Kuliko i kulikoput smo vam već rekli da je treba gusenice obrati, ali ipak se vu vnoji selah nikaj nebigaju sa tem. Sami svojega hasna nećeju mnogi ljudi. Jer kak vidite. Šad je svako ljeto dražeši. Po bregah se trgovci goniju jeden za drugim, te već na drěvju kupiju sada. Jer od — nas vnojo sada odpelaju vu stranijske zemlje. Ako nam gusenice pojedju još vu cvetu ovoga sada, onda nebudemo imali kaj prodati. Ali i zakon zapoveda svakomu gazdi da naj čisti drevje. Ljetos bude osobito velika vizita, jeli je to drevje sćišćeno. Pazite da vas ova vizita ne bude peneze koštala.

— **Vu Ameriku.** Prošloga meseca 16-ga su prijeli vu Csáktornyi Forintos Jozsefa i Kulcsár Istvana iz Horvatske a 19-ga pak su prijeli Vlesko Antala iz nyitravar-

megjije, koji su svi vu Ameriku hoteli iti. Pri svakim su našli kartu za damšife vu Amejiku, ali putnice nisu imali.—Pri njih su našli 1060 korun penez. Nazaj su je transporterali na rodjeno mesto.

— **Človek koj** ne jede niti ne spava. Amerika je najčudneša zemlja, ali mora se dopustiti, da su tam ljudi originalni. Vu Toledu varašu živi doktor Bullisan. On tak živi da mu ne treba ni spavati nit jesti. On veli da je cloveku dost ona hrana, koju zeme vu se do 15 godine a od nakupljenih vu telu hranah, more živet još 100 let, samo ako živi na svetju i na zraku i pije vodu. Doktor Bullison nemore još tak zdr-žat, ali ipak je tak dalko došel, da samo svaki tjeden jede jedenput. Amerikanjske novine veliju da jako dobro zgledi van, kak jedan mladić. On ne nosi opravu zbog toga nesme van iti na vulicu nego se šeće po vrtu. Svaki dan samo jednu vuru spava. Bullisan bi htel resvetliti socialno pitanje, jeli dojde vreme, da ljudi nebudu morali jesti, ni spavati?

— No to bude već malo bolji svet. Nebude glada!

— **Japanci** proti plemenitašah. Vodja japanskih liberalcah Itagaki Paisuke, koj vezda živi vu miru, ne meša se vu politiku. Vezda je vu novinaj proti plemenitašah zdigel pero. On je i sam grof, ali njegov sin na nagovor njegov, odstal je od svake uporabe položaja, koji izviraju iz grofovstva. Japanski liberalcah hoće da nek samo on ima dohodke koj si je zasluži. Jer ni su ni plemenitaši bolji, makar su imeli oca slav-noga. Japan zotem je napre, kak naša stara Europa.

— **Policajna** korupcija vu Ameriki. Vu Nevjorku veliku senzaciju je zazval jedan državni fiskus, koj je zaplénil 82000 dolara. Ovaj penez je imel služiti zato, da se podkupe senatori, da zemeju stanovište proti jednoj zakonskoj osnovi, koja ide za tim, da se izkorjeni policajna korupcija. Ovaj penez zakupilo je policajsko društvo med sobom. Svaki je imel dati 20 dolara a svaki senator bi imal dobiti 6300 dolara. Sadašnja policija imala je na ime osim svoje plaće još i jedan drugi dohodak, i to bila je vu savezu s lopovima, kartašimi i s drugimi kajkavkimi huncitimi.

— **Kossuthova** bolest. Stanje Kossuth-ove bolesti ni se je jako promenilo. Bolestnik se još tuži na velike boli. Doktori su mu preporučili podpuni — mir, i najvećšu pažnju Minister trgovine Kossuth tužil se je doktorom zbog velike boli, koje je moral već noći pretrpeti. Doktori su ga batru-vali, da njegova bolest nije jako velika. Samo miren mora biti.

— **Pobegol pred** smrtnom kaštigom. Vu Milani se je dogodilo jedno pripećenje, koje je vu celoj Rusiji prebudil veliku senzaciju. Šest revolucionáci su pri soldačkim sudu na smrt obsudjeni. Odsudjenci su odpelani na dvojmim kolmi na groblje, za njimi je išlo 30 dragonerov. Kada je povorka došla pred vraja groblja, odsudjenci skaćeju doli iz kolah i ideju vu groblje. Samo jeden je mogel jednako skočiti, nego med konje je opal. Izkopal se je van i bežal proti sumi. — Soldati za njim. Već je mislil da je oslobođen. — Onda ga je jedna kugla našla i on odmah mrtav ležal na zemlji. Druge su vu groblju postrelali.

— **Vlovljena** tatska banda. Budapeštinski policaji su prijeli jednu tatsku bandu koja je već dugo zastavljala mlake, i odo-

nut odnesla, lapora, drva i sve do česa su došli. Jeden mali dečec jih je odal. Da su je policaji polovili, krvava bitka je bila medju tatih i policajima. To lepo društvo 9 osobih ima.

— **Velika nesreća.** Na željeznici se je dogodilo ovoga meseca 3-ga vu noći na Kassa oderberčkoj prugi, na varna banhofu su se dva cugi tresnuli jeden vu drugoga i prilikom toga mnogo ljudi oranjeni postalo. Od toga sledeće pišeju novine: Na varna banhofu je jeden teretni cug sa svom silom se tresnul sa jednim drugim stojećim cugom. Teretni cug je težaka vozil. Šajbe su krivo bile nastavljene, pak je zato tresnul se cug koj je težake peljal sa teretnim. Prilikom toga je Ziemerman Vince i Hagon Rozalija smrtno oranjena. Renes Roza i Greisner Andraš su težko ranjeni, a 15 težakov i dva vodje cuga su takaj lahko oranjeni. Renesa i Gresnera su vu špitalj odpeljali. Dve mašine i pet vagonov su jako potrte. Iztraga je podignjena, gdo je kriv ovaj nesreći.

— **Prijeti tat.** Pred nekojim mesecom su vu Budapešti vu Magyar Hitelszövet-kezet kassi dali peći popravljati i prilikom toga je Kertész János pećarski detić više dnevoj poslusal. Tam Kertész je već prije na glasu bil, kakti dober tat. Pak je on hotel veren ostati sebi. Vu sparkassi je sve dobro pogledal i plan si je napravil. Ovoga 3-ga se je onda Kertész odlučil na delo. Nekak se je potegnul vu hižu da ga nitko nije videl i tu se je skril — vu šekretu. Kada je šest vur minulo i iz ureda su svi otišli, je Kertész vun došel iz šekreta pak je išel gori da šparkasne sobe poleg koje se je vu lapornici skril. Ali delo nije još mogel započeti, jer poleg šparkasne sobe stanuje i kassin sluga sa svojom obiteljom, pa su ovi još gori bili, dakle čekati je moral dok ovi zaspiju. Samo okolo 11 vure je mogel se početi dela. Počel je sa svom jakostjom prevrtal Wertheim kassu. Ali na ruženje se je zbudil kassin sluga Varga Sándor, pak je otišel po hizemeštra te su obedva sa revolveri vdrlil na tata, pak su ga prijeli. Taki su dozvali jednoga policajja, koj ga je vu rest odegнал.

Šalna pesma.

Tislar dela stolicu,
Medved igra v goslicu,
Gjurek igra v žveglicu,
A Matek v kuhaćicu.

Jelka bu popevala,
Rozika bu tancala,
Japek nam bu vino nosil,
A ja bum krajcare prosil.

Ivek bu krafline nosil,
Lovrek bu tringelta prosil,
Katica bu zdele prala,
Ona nam bu glive dala.

Mamica nam je već stara,
Delati nikaj nemore,
Piti jesti i tancati,
Topak borme dobro more.

Spisal: **Novák Mátyás**
Bottornya.

Gabona árak. — Ciena žitka

mmázsa	1 m.-cent,	kor. fill.
Buza	pšenica	14.00—
Rozs	Hrż	12.00—
Árpa	Ječmen	13.00—
Zab	Zob	14.00—
Kukoricza uj	Kuruza nova	11.50—
Fehér bab uj	Grah beli	15.00—
Sárga bab	› žuti	11.50—
Vegyes bab	› zinešan	11.50—
Kendermag	Konopljono seme	22.00—
Lenmag	Len	20.00—
Tökmag	Košćice	16.00—
Bükköny	Grahorka	14.00—

Keil-Lakk

legkitünőbb mázoló szer puha padló számára.

Keil-léle viaszkenőcs kemény padló számára.
Keil-léle teher „Glasur”, fénymáz 90 fillér.
Keil-léle aranyfénymáz képketreknek 40 fillér.
Keil-léle szalmakalapfesték minden színben.

942 3—6

Mindenkor kaphatók:

Heinrich Miksa cégnél Csáktornyán, — Horvat A. Varazsdon.

249. 1907. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíróóság 1906. évi Sp. I. 567/5 számú végzése következtében Dr. Hidvégi Miksa ügyvéd által képviselt Szabó Józsefné budapesti lakos javára Adelman Ferencz Stridói lakos ellen 665 korona 81 fill. s jár. erejéig 1907. évi január hó 14-én fogatosított kielégítési végrehatás útján lefoglalt és 770 kor. becsült 1 könnyű kocsis, asztalok és 4 sertésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai királyi bíróság 1907. V. 37/3 sz. végzése folytán 665 K. 81 f. tőkekövelétes, ennek 1906 évi november hó 17 napjától járó 5 % kamatai és eddig összesen 142 kor. 10 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Stridón végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközésére

1907. évi április hó 12-ik napjának d. u. 1/2. 3 órája; határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Csáktornyá, 1907. márc. 30.

950

Hochsinger-féle „GLORIA“ a legjobb szer

Rheuma ellen
 Hajhullás „
 Fogfájás „

12 kis vagy 2 nagy üveg bérmentve kor. 5.—

Hochsinger M. és Fiai
 Csáktornyá.

Hochsingerova GLORIA najbolje je sredstvo

protiv Reume
 „ Ispadanja vlasi
 „ Zubobolje

12 malih ili 2 velike boce franko kruna 5.—

M. Hochsinger i Sinovi

903 10—25 Csáktornyá!

Császárfürdő

BUDAPESTEN. Nyári és téli gyógyhely, a magyar irtalmasrend tulajdona. Első rangu kenes hévízü gyógyfürdő; modern berendezésű gőzfürdő, kényelmes iszapfürdők, uszodák, török-, kő- és márványfürdők; hőség-, szénsavas- és villamosvíz fürdők. Ivó- és belégzési kúra. 200 kényelmes lakosztály. Szolid kezelés, jutányos árak.

Prospektust ingyen és bérmentve küld

888 4—16

Az igazgatóság.

Szőlőoltványok

ministerilegelőirt minőségben,
 17 faj csemege, 19 borfajban, háromféle alanyon, fajtisztán, messzes talajra is

Gyökeres vessző Portalis, Solomis, Monticola, Aramon, Rupentris, Gamin No. 1. és 2. kapható.

Vállalati szőlőtelep-nél
 BILLÉD,
 Torontál megye.

Legolcsóbb árak!

Készlet:
 271.000 oltvány, 250.000 gyökeres.
 934 5 10 AZ INTÉZŐSÉG

H I R D E T É S E K

felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
 Budapest, Váci-körút 68,
 által a legjelentősebb árak mellett ajánlatunk:

Locomobil és gőzcséplőgépek,
 szalmakaszalozók, járgány-cséplőgépek, lóhera-cséplők,
 tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek,
 aszénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr.
 kapálók, szecskavágók, répvágók, kukoricza-
 morzsolók, daráló, őrlőmalmok, egyetemese
 aszál-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden
 egyéb gazdasági gépek.

Bérbeadandó.

A csáktornyai izr. hitközség ujonnan épült házának első emeletén levő, 4 szoba és mellékhelyiségekből álló

lakás

1907. június hó elsejétől bérbe adatik. Feltételek a hitközség elnökénél tudhatók meg.

Az előljáróság.

953 1—3

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajto ezenel közhirre teszi, hogy a perleki kir. járásbírósnak 1907. évi V. 8 2/2 sz. végzése folytán dr. Halász Frigyes budapesti ügyvéd által képviselt Gizella gözmaloml.r.-t. felperes részére Ziegler Lajos domasinecia-kos alperes ellen 412 kor. tőkekövetelés s jár. erejég etrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 950 kor. — becsült ingóságokra a perlaki kir. bíróság 1907 V. 82]2 számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy fölül-foglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Domasinecen leendő megtartása határidőül

1907. április 12-ik napján d. u. 2 órája

kitűzetik, amikor a bíróság lefoglalt lovak tehén, kocsik és tűzifa s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajto követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldött írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Perlak, 1907. évi márc. 22. 952

265/tk. 1907. Arverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkv. hatóság közhirre teszi, hogy Wollák Rezső csáktornyai ügyvéd által képviselt Tratnyák Iván s neje Söhmen Katalin jelzálogos hittelezőknek néh. Lipics Iván illetve örökössei Lipics Róza férj. Scsavnicárs Péterné ligetfalvi kisk. Lipics Iván képviselője Hozian Anna t. t. gyám alsóbiztrici Czigán Teréz Czigán Mária kisk. u. o. Czigán Anna és Zsigán Ignác képviselője Czigán Iván alsóbiztrici lakosok úgy ismeretlen örökösök részére kirendelt ügygondnok Dr. Hidvégi Miksa csáktornyai ügyvéd elleni árverési ügyben jelen s. a. Lipics Iván és Lipics Róza férj. Scsavnicárs Péterné társtulajdonosok által beadott visszarverési kérvény folytán a visszarverés vevők kárára és veszélyére bánatpénzük elvesztése mellett 4100 korona tőke, 191 kor. 90 fill. eddigi és visszarverést kérvényezőik részére 12 kor. 60 fillérben ezuttal megállapított és még felmerülő költségeknek kielégítésére az 1881 évi LX. t. cz. 144 és 146 illetve 185 §-a értelmében a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornya kir. járásbírósnak területén levő a ráczkanizsai 420 számú teleggönyvből 156/7 hrz. sz. alatt felvett korábbi árverésen Tersztenyák Iván és neje Söhmen Katalin által 8242 koronáért megvett ingatlan az 1881. évi LX. t. cz. 156 §-a alapján egészen 3302 K becsértékben a Ráczkanizsa község házában 1907. évi április hó 27-ik napjának d. u. 10 órájkor Dr. Hajós Ferenc ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen eladni fog.

Megjegyzzi a kir. járásbírósnak, hogy Tratnyák Iván és neje Söhmen Katalin árverési vevők, mint árverezők ezuttal az árverés-

sen részt nem vehetnek s hogy bánatpénzüket elvesztik, ha azonban az ujabbi árverési határnapot megelőzőleg az ujabbi árverés által okozott összes költségek megfizetésén felül az árverési feltételeknek teljesen és olyan időben tesznek eleget, hogy kiküldött az árverés megtartása előtt értesíthető a teleggönyvi hatóság, ha pedig ezen fizetés az árverés megkezdése előtt a kiküldöttnél teljesítetik, a kiküldött az elrendelt ujabbi árverést felfüggeszteni fogja, ha az ujabbi árverés sem az ingatlan a korábbi 8242 K. kitevő vételárnál magasabb árért adatnék el a többlet a korábbi vevőt nem illeti. Ellenben ha az ingatlan 8242 koronánál olcsóbbért adatnék el Tratnyák Iván és neje Söhmen Katalin korábbi vevők megtéríteni kötelesek azon különbözötetét mely a későbbi és korábbi vételár között fenforog, ebben azonban az elveszett bánatpénz beszámíttatik.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni és pedig 330 kor. 20 f.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanattól 45 nap alatt a harmadikat ugyanattól 75 nap alatt az árverés napjától számítandó 5 %-os kamattal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizetni.

Ezen hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg megállapított, árverési feltételek a hivatalos órák alatt a csáktornyai kir. járásbírósnak teleggönyvi osztályánál és Viziszentgyörgy község házában megtekinthetők.

Csáktornyan, 1907. márc. 14. 951

AGRARIA

MAGYAR GÉPFORGALMI RÉSZV. TÁRS.

Benzinmotorok

Benzincseplők

Malomberendezések stb.

Kérjen minden gazda

árjegyzéket

Levélczim: 872 15—52

„AGRARIA“ Budapest, Váci-út 2.

TEA

védjegye
tea kanna
eredeti csomagokban
kapható: STRAHIA TESTVÉREKNÉL Csáktornya.

Ne higgye el hanem, győződjék meg róla.

hogy van cég, ahol hihetetlenül olcsón, (értsd nem a minőség rovására olcsón) vásárolhat és zárolhat: **Első minőségű, se-lyemszitaszövetet, keveretlen tiszta gépkendő olajat, henger és kenő olajat eredeti „Uszó“ kocsikenőcsőt, surlódásmentesítő tömitőanyagokat, szerelvényeket, malomszerszámokat, vasrészeket, eszközöket, modern közlőműveket, szijakat.**

Ez a cég:

SCHARCZ JÓZSEF

és Társa,

műszaki iroda és raktár. —

Gépszil-gyár.

BUDAPEST, V., Váci-körút 26.

864 13—52

„Olcsó földék Boszniában PÁLFI AMBRUS és Tsa. banjalukal cég által kaphatók. Érdeklődők e cégnek directe írjanak.

„Zemljašta uz jettine ciene u Bosni dobiše se kroz firme „PÁLFI AMBRUS i Drug“ u Banjojuci. Kupci neka se obrate direct na ovu firmu.“

906 9—10